

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW,
FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ

DD7.056.3.2020

W odpowiedzi na pismo spółki X (dalej: „Spółka”) z dnia 8 lipca 2020 r. (data wpływu do Ministerstwa Finansów - 23 lipca 2020 r.), działając na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) (dalej: „ustawa o petycjach”) uprzejmie informuję, co następuje.

W powołanym wyżej piśmie Spółka wystąpiła o rozważenie potrzeby wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1406 z późn. zm.) (dalej: „ustawa CIT”) dotyczących zwolnienia uznanych organizacji producentów z obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych oraz zwolnienia ich z podatku dochodowego od osób prawnych.

W uzasadnieniu propozycji zwolnienia uznanych organizacji producentów z obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych wskazano na podobieństwa ich sytuacji z grupami producentów rolnych, wstępnie uznanych grup producentów owoców i warzyw oraz uznanych grup producentów owoców i warzyw, które korzystają ze zwolnienia z obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych w obrocie z ich członkami, na podstawie art. 11n pkt 7 i 8 ustawy CIT.

Zaproponowane zwolnienie uznanej organizacji producentów z podatku dochodowego od osób prawnych miałyby natomiast dotyczyć dochodów pochodzących ze sprzedaży produktów lub grup produktów, dla których grupa została utworzona, wyprodukowanych w gospodarstwach jej członków i być ograniczone do części wydatkowanej na rzecz członków tej grupy.

Powyższą propozycję uzasadniono tym, że rolnik, będący jednocześnie rybakiem i spółka prawa handlowego prowadząca działalność rolniczą, w tym również gospodarstwo rybackie, sprzedając ryby żywe wyhodowane w swoim gospodarstwie rybackim, nie podlegają obowiązkowi podatkowemu, natomiast grupa, którą należy traktować jako „przedłużenie gospodarstwa rolnego”, takiemu obowiązkowi podlega.

Zdaniem Spółki, zwolnienie podatkowe w minimalnym stopniu wpłynęłoby na dochody budżetu państwa, ponieważ faktycznie dochodu nie ma ze względu na brak objęcia przepisami o podatku dochodowym rolników indywidualnych. Przyczyniłoby się natomiast do wzrostu przychodów budżetu państwa z tytułu dochodów z działalności uznanej organizacji producentów nieobjętej zaproponowanym zwolnieniem podatkowym. Zwolnienie uznanych organizacji producentów z

A

Finansów

podatku w zakresie dochodu z obrotu między członkami a taką grupą pozwoliłoby na realizację celów statutowych i stworzyło im szansę do szybszego rozwoju przez inwestowanie wypracowanego dochodu. Zdaniem Spółki, takie działania wpłynęłyby na rozwój lokalny przez tworzenie nowych miejsc pracy, zwiększyłyby dochody mieszkańców, a tym samym spowodowałyby większy wpływ do budżetu państwa środków uzyskanych z podatków pośrednich.

Odnosząc się do powyższych propozycji i dołączonej argumentacji należy stwierdzić, że pomimo analogicznych celów działania poszczególnych organizacji producentów, grup producentów, zachodzą istotne różnice dotyczące zasad ich funkcjonowania oraz warunków i zasad ich tworzenia. Nie bez znaczenia pozostaje specyfika każdego z sektorów. W zależności od rodzaju produktu (lub grupy produktów), ze względu na który tworzona jest grupa, wymagana jest różna minimalna roczna wielkość produkcji towarowej wyprodukowana przez wszystkich członków grupy i sprzedana do tej grupy oraz różna minimalna liczba członków grupy.

Jeśli chodzi o grupy producentów działających na tym samym rynku, to należy mieć na uwadze, że w celu uzyskania uznania oraz wpisu do prowadzonego przez ARiMR rejestru konieczne jest spełnienie warunków określonych w ustawie z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1026). Zatem nawet pomiędzy podmiotami zrzeszającymi producentów takiego samego produktu, mogą występować istotne różnice i nie każdy z takich podmiotów spełni warunki uznania.

Ponadto trzeba zauważyć, że na rynku owoców i warzyw występują dodatkowe uregulowania, zawarte w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 września 2013 r. w sprawie warunków wstępnego uznawania grup producentów owoców i warzyw, uznawania organizacji producentów owoców i warzyw i ich zrzeszeń oraz warunków i wymagań, jakie powinny spełniać plany dochodzenia do uznania (Dz.U. z 2017 r. poz. 1823). Zgodnie z tym rozporządzeniem, podmiot zrzeszający producentów owoców i warzyw może zostać wstępnie uznany za grupę producentów owoców i warzyw albo uznany za organizację producentów owoców i warzyw, przy spełnieniu odpowiednich, zróżnicowanych warunków (np. do uznania za organizację producentów owoców i warzyw niezbędna jest sprzedaż produktów, wytworzonych przez zrzeszonych producentów, o łącznej wartości co najmniej 500 000 zł, podczas gdy do wstępnego uznania grupy producentów owoców i warzyw wymagana jest wartość o połowę niższa).

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę różnice występujące pomiędzy grupami producentów, wstępnie uznanymi grupami producentów czy uznanymi organizacjami producentów, a także odmienną specyfikę rynków produktów, ze względu na które zostały te podmioty utworzone, należy stwierdzić, że ewentualne ujednoczenie przepisów podatkowych dotyczących tych podmiotów - w zakresie przysługujących im zwolnień - nie powinno następować „automatycznie”, w drodze analogii do istniejących przepisów, bez dokonania stosownej analizy skutków postulowanych zmian.

Mimo podobieństw do innych grup producentów, przyjęcie że dla uznanych organizacji producentów powinno zostać wprowadzone analogiczne rozwiązanie, jak w art. 17 ust. 1 pkt 49 ustawy CIT wymaga pogłębionej analizy. Jest kwestią do dyskusji, czy właściwą płaszczyzną do porównań powinno być posługiwanie się kryterium podmiotowym, wynikającym z danej ustawy dotyczącej organizacji grup producentów, czy też właściwszym byłoby wyodrębnienie cech wspólnych, które dla podmiotów spełniających określone kryteria uzasadniałyby przyznanie zwolnienia podatkowego, podporządkowanego realizacji określonych celów, których realizacja bez takiego zwolnienia byłaby niemożliwa lub zagrożona. Na obecnym etapie nie można zatem

przesądzić, czy i w jakim kierunku powinny iść ewentualne zmiany w omawianym zakresie. Kwestia ta będzie dalej analizowana.

Jeśli chodzi o kwestie dokumentowania transakcji na potrzeby cen transferowych, to należy zauważyć, że przepisy, które zaczęły obowiązywać od 1 stycznia 2019 r. w zakresie progów dokumentacyjnych (10 mln zł dla transakcji towarowych i finansowych, 2 mln zł dla transakcji usługowych i innych) oraz zwolnień dokumentacyjnych w zakresie transakcji krajowych, spowodowały, że obowiązki producentów rolnych, producentów owoców i warzyw lub chmielu i ich grup powinny być mniejsze, aniżeli w poprzednim stanie prawnym.

Z upoważnienia
Ministra Finansów, Funduszy
i Polityki Regionalnej
Aleksander Łożykowski
Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/